

Jenufa Kwartet toont bezield werk Brahms

Het Jenufa Kwartet heeft zijn naam ontleend aan de gelijknamige opera van Léos Janáček en is een jong en veelbelovend strijkkwartet. In de bomvolle kerk van Blokzijl speelde het ensemble voor een aandachtig publiek. Met Beethovens strijkkwartet in F groot, opus 18 no 1 werd een coherent verhaal verteld. De vier frêle dames toonden een hechte, evenwichtige klank. In het Allegro werd geconcentreerd spel gehoord. Stiltemomenten werden perfect getimed, waardoor het weemoedige karakter van het Adagio prachtig eensluidend over kwam. Het Scherzo klonk levendig in deze expressieve uitvoering. Wat on-

KLASSIEK

Jenufa Kwartet

- Blokzijl, Grote Kerk, 17/1
- Blokzijl Klassiek: Jenufa Kwartet, Naomi Peters en Mintje van Lier (viool), Aidan Pendelton (altviool), Rosalie Seinstra (cello) met strijkkwartetten van Beethoven, Brahms, Schulhoff

door Dick Idema

derscheidt dit strijkkwartet van andere? Elk instrument krijgt een bewuste stem en er wordt met groot gevoel voor authenticiteit gemusiceerd. Dat komt de 'behaaglijke'

muziek van Brahms goed van pas. In de 19e eeuw met zijn kenmerkende salons, bourgeoisie en opkomende individualiteit vond Brahms zijn karakteristieke compositiestijl. Het strijkkwartet in c klein, opus 51 no 1 was een ware bevalling. Pas na jaren van bijschaven mocht de partituur worden uitgegeven. Het resultaat is een hecht geconstrueerde, stevig door-timmerde compositie. Met 'ferme' streken maakte de altvioliste grote indruk. Het Jenufa Kwartet wist de spanning tot het laatst te behouden. In het ontroerende tweede deel (Romanze) wordt de melodie door Brahms breed uitgesponnen. Met een voorbeeldig evenwichtige klank luisterde het publiek adem-

loos. Beide laatste delen waren dan ook een ontlading, krachtig met feilloos ingezette ritmische wendingen. Als in een langzaam da capo laat Brahms het Allegro terugkomen in het laatste deel. De 'Fünf Stücke für Streichquartett' van Erwin Schulhoff werd geprogrammeerd tussen de Weense klassieke Beethoven en de Duitse romanticus Brahms. De excentrieke speelstijlen moesten het toenmalige publiek (1923) hebben geschokt. Schulhoffs muziek werd dan ook door de nazi's gerekend tot de Entartete Kunst. Bruisend, virtuoos spel in de kunstzinnige dansen maakten deze werken tot een creatief luisterplezier.